

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editor: Manilal Gandhi—1918-1956.

No. 25—Vol. LVIII.

Friday, 24th June, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER.
Price: FOUR PENCE

ALAN PATON THINKS ALOUD ON OPPOSITION TO GROUP AREAS

“HOW WONDERFUL IT WOULD BE IF A 100,000 PEOPLE GATHER...”

MAHA SABHA CENTENARY PUBLICATION

FOR a long time I had been thinking as to what could be done to exercise the right which I believe all men to possess, namely the right to resist oppression. I was thinking of that law known as the Group Areas Act, which is one of the most wicked of all the apartheid laws. And I was thinking how wonderful it would be, if when the first Indian citizen of Durban was to be moved from his home, 100,000 of the people of the city would gather at the place, to watch in silence the authorities perform this wicked act, or to pray, on their knees or not on their knees, to stand there or kneel there, to represent there in the presence of that tyrannical act, the forces of goodness and justice, and the moral disapproval of the world. This observation was made by Mr. Alan Paton, the National President of the Liberal Party of South Africa when he addressed the sixth national Congress of the Party in Cape Town on May 30.

THE South African Hindu Maha Sabha has decided to issue a Centenary Memorial Number of its journal *The Hindu*, as its contribution to the commemoration of the centenary of the coming of the Indians to South Africa.

The Centenary Number of *The Hindu* will be a valuable addition to the meagre literature on Hinduism in South Africa. The greater portion of the material which will be included in the publication has been more or less finalised but articles bearing on the life of the Hindu people in South Africa are invited. Contributions may be in English or any Indian language. Any article written in an Indian language will be translated into English if accepted for publication.

Articles for publication may be addressed to Mr B. D. Lalla, 49 Hope Street Durban. The task of compiling and editing has been entrusted to Mr B. D. Lalla, Mr Ranji S. Nowbath and Mr S. Chotali.

Gujerat Cabinet

NEW DELHI—The following is a list of the members of the Cabinet of the new State of Gujerat—

Ministers

Dr. Jivraj Mehta, Chief Minister; General Administration, Planning and Finance

Mr. Rasiklal U. Parikh: Home, Information, Land, Accommodation Control and Ports.

Mr. Ratubhai Adani: Co-operation, Sarvodaya, Cottage Industries, Community Projects, Panchayats, District and Local Boards, Housing, Roads and Buildings, Irrigation and Labour

Mr. Maneklal C. Shah: Health, Fisheries, Printing Press, Civil Supplies, Municipalities, Road Transport, Industries, Electricity and Jails

Mr. Hitendra Desai: Law, Justice, Education, Agriculture, Forests, Prohibition and Excise, Social Welfare and Rehabilitation

Deputy Ministers.

Mr. Prem Bhawanji Takkar: Roads and Buildings, Housing and Ports

Mr. Jaswantlal Shah: Co-operation, Sarvodaya, Community Projects and Cottage Industries

Mr. Chhotubhai Patel: Road

(Continued in next Column)

Mr. Paton went on to say

This is a demonstration, of course, and I have no horror of demonstrations, provided they are directed towards good as well as political ends. I would like to confront the users of violence, and I regard the enforcement of the Group Areas Act as nothing less than an act of violence, with an ordered and self-disciplined opposition. These would be demonstrations trembling, not on the brink of violence, but on the brink of deliverance. But they require, I am certain, discipline

(Continued from previous column)

Transport, Industries and Electricity.

Mr. Bahadurbhai Patel: Finance.

Mr. Akbarali Amiji Jashdenwalla: Land, Accommodation Control and Jails.

Smt. Urmilaben Premshanker Bhatt: Prohibition and Excise, Social Welfare and Rehabilitation

Smt. Kamalaben Maganlal Patel: Health and Fisheries.

Self-Sacrifice And Service

Let him who would meet God visit the prison before going to the Temple. Before he goes to church, let him visit the hospital. Before he read his Bible let him help the beggar standing at his door.

—Kagawa

and preparation, one does not buy for nothing this non-violent power. For one thing, I am sure one would have to go to such a demonstration with something more than the mere desire to bring a tyrannical government toppling to the ground; one would have to go there to offer to South Africa a visible and substantial alternative to tyranny, motivated by a love of what was good and just, and a desire to identify one-self with one's neighbour at the moment of his dispossession.

“GREAT FORCES ARE ON OUR SIDE...”

AT times like this it is natural to face the future soberly, with a mixture of courage and anxiety. But I say to you, let us not be too fearful. Great forces are on our side, not only the forces of good that take such a beating from men and yet are so invincible, but also great temporal forces, the disapproval of nations both great and small of the policies of apartheid, and the determination of some of them to exert pressures on our rulers to change their ways. This places on us a duty also, that we should not forget what we came together to do, and that we should continue to do it, to go on exercising what we believe to be inalienable rights, to speak the truth, to attempt to persuade, to oppose injustice, to build bridges between people and people, to provide leadership and guidance for those millions of South African people who do not believe in violence, or who want some working alternative for it.

—Alan Paton to the Sixth Congress of the Liberal Party in Cape Town, May, 30, 1960

Indian Opinion

FRIDAY, 24TH JUNE, 1960

That Centenary

THE centenary of the coming of the Indian people to South Africa is now almost on top of us—and we, as a community, are no nearer doing anything to commemorate it than we were over a year ago when there was much wrangling over whether to celebrate or commemorate. It is, indeed, a tragic state of affairs that we, as a people, do not seem to possess much sentiment. We seem to be more than content with our material achievements in this country. From humble beginnings we have prospered, from perambulating *bagmen*, we have risen to imposing businessmen, from peasant labourers we have risen to the estate of substantial farmers and from the ranks of unskilled labourers we have risen, in spite of the greatest opposition and obstruction, to the ranks of the skilled. So, everything considered, we, as a people, have in the face of much suffering, obstruction and outright vilification, made tremendous strides in our material welfare over the last hundred years.

Unfortunately we have not yet built up any sentiments about ourselves as a community—as a people who have done much and who have a proud hundred years to cast our eyes back upon. Perhaps we should search our souls awhile and ask ourselves whether we should not turn from the material to the abstract and the sentimental—o those things which, while not yielding returns in terms of money and the material things which money buys, are pre-eminently necessary for the continued existence of a stable community. Sentiment and pride are two such things. They are intangible and call for a great deal of money. Some people may well want to know why we should have sentiments and why we should be proud. These people believe that life is a matter of material welfare and progress only. They exist. They do not live. They do not lead a dynamic, positive life. And it seems that it is the *existers*, not the *livers* who dominate our community. We should, and it is a solemn duty upon us, commemorate in some definite way the coming of the Indian to this country for whatever we may say or feel it can never be doubted that our forebears, who left their native heath a hundred years ago for foreign unknown shores, were intrepid men and women. They opened up for us a new life in a new country by their courage and determination and by their sacrifice. Any one who is acquainted with the history of the indentured labour system knows very well the measure of the sacrifice our forebears made and the suffering they underwent to open up the opportunities we enjoy. And is it to be admitted to day that for the sake of a few hundred pounds, or a few thousand pounds which we can well afford, we shall let the anniversary of the first hundred years of their arrival pass by virtually unnoticed? It is, indeed, a tragic situation. Nevertheless, it is not too late,

Gandhiji On

BRAHMACHARYA OR SELF-CONTROL

IT is not easy to write on this subject. But the desire has been uppermost in my mind to share with my readers some grains out of the vast store of my experience. Some letters I have received have whetted the desire.

A friend asks, 'What is *brahmacharya*? Is it possible to practise it to perfection? If possible do you do so?'

The full and proper meaning of *brahmacharya* is search of *Brahman*. *Brahman* pervades every being and can therefore be searched by dividing into and realizing the inner self. This realization is impossible without complete control of the senses. *Brahmacharya* thus means control in thought, word and action, of all the senses at all times and in all places.

A man or woman completely practising *brahmacharya* is absolutely free from passion. Such a one therefore lives nigh unto God, is *Godlike*.

I have no doubt that it is possible to practise *brahmacharya* in thought, word and action to the fullest extent. I am sorry to say that I have not yet reached that perfect state of *brahmacharya*, though I am every moment of my life striving to reach it. I have not given up hope of reaching that state in this very body. I have gained control over the body. I can be master of myself during my waking hours. I have fairly succeeded in learning to control my tongue. But I have yet to cover many stages in the control of my thoughts. They do not come and go at my bidding. My mind is thus constantly in a state of insurrection against itself.

In my waking moments, however, I can stop my thoughts from colliding with one another. I may say that in the waking state the mind is secure against the approach of evil thoughts. But in the hours of sleep, control over the thoughts is much less. When asleep, the mind would be swayed by all sorts of thoughts, by unexpected dreams, and by desire for things done and enjoyed by the flesh before. Such thoughts or dreams when unclean are followed by the usual consequences. Whilst such experiences are possible a person cannot be said to be free from all passion. The deviation is, however, dimi-

nishing, but has not yet ceased. If I had complete mastery over my thoughts I should not have suffered from the diseases of pleurisy, dysentery and appendicitis that I did during the last ten years. I believe that a healthy soul should inhabit a healthy body. To the extent, therefore, that the soul grows into health and freedom from passion, to that extent the body also grows into that state. This does not mean that a healthy body should be necessarily strong in flesh. A brave soul often inhabits a lean body. After a certain stage the flesh diminishes in proportion to the growth of the soul. A body is often heir to many an ill. Even if it is apparently free from disease, it is not immune from infections, contagions and the like. A perfectly healthy body, on the contrary, is proof against all these. Incorruptible blood has the inherent virtue of resisting all infections. Such an equipoise is indeed difficult of attainment. Otherwise I should have reached it, because my soul is witness to the fact that I would spare no pains to attain to this perfect state. No outward obstacle can stand between me and that state. But it is not easy for all, at least for me, to efface past *sanskaras*. But the delay has not in the least dismayed me. For I have a mental picture of that perfect state. I have even dim glimpses of it. The progress achieved fills me with hope, rather than despair. But even if I depart from this body before the hope is fulfilled, I would not think that I had failed. For I believe in rebirth as much as I believe in the existence of my present body. I therefore know that even a little effort is not wasted.

I have said so much about myself for the simple reason that my correspondents and others like them may have patience and self-confidence. The soul is one in all. Its possibilities are therefore the same for every one. With some, it has manifested itself, with others it has yet to do so. Patient striving would carry every one through and to the same experience.

I have heretofore discussed *brahmacharya* in its wider meaning. The ordinary accepted sense

(Continued on page 201)

'The Times' London, Says Troubles Of Recent Months Will Return With Greater Force

(From Our London Correspondent)

IN presenting a Supplement on South Africa to its readers, *The Times*, of London, makes the following statement: "The present South African Government is condemned—and will go on being condemned—by people of good will and warm friends of South Africa, up and down the world for two reasons. First, it has shown itself incapable of understanding its own racial problems. If it persists in its present course of treating the Bantu outside the Reserves as migrant visitors it will ensure that the troubles of recent months return with redoubled force. Secondly, no government can hope to be regarded with respect so long as it arrests so many of its subjects of the highest standing in South African society and keeps them in prison without trial and without resort to their legal advisers. Even if the unfortunate victims of this flouting of the rule of law were released there is no guarantee that the evil business will not be repeated.

REFERRING to the position of the Africans *The Times* says—The huge majority of South Africans, that is the Bantu, is no less resilient than the minority. It has contributed a lion's share—and for less reward that it deserves—to the buoyant economy. The argument often put forward that native labour in the Union is better off than Africans are farther up the continent is mere special pleading. There is no doubt that South African employers could, in many cases, pay higher wages than they do and that it would be in their own long term interests thus to add to the wealth of the black consumer's market. The same point may validly be made about the Coloured people and with the Indians in Natal.

Time will—it may reasonably be guessed—remedy this, for public opinion in South Africa is in a state of transition. It is moving, if slowly, away from the old and firmly held conviction that "Kaffirs" were a lazy lot who could not be relied on to do an honest day's work and who did not know how to spend money except on self indulgence. The more thoughtful South Africans recognize today that a non European middle class is an essential buttress without which the Union cannot stand in the coming years. The question-mark that hangs over the Union is how to make thoughtful opinion effective in the policies of the Government.

These policies, as directed by successive Prime Ministers in Nationalist cabinets, Malan, Strydom, and now Dr. Verwoerd, have been almost universally condemned outside the Union

and are, furthermore, and to a growing extent, not accepted by many South Africans themselves. The reaction of the present ministry to the grim affairs at Sharpeville and the Cape has come under the widest censure of world opinion. Apologists, notably Mr. Louw, have protested that what is being done is not understood and that the press in Britain, Europe and America has raised a smoke-screen of lies and distortions between the Nationalist Government and ordinary men and women. This is a fallacy, and those who cling to it are following the habit, unfairly attributed to that sensible South African bird the ostrich, of burying their heads in the sand.

NEHRU HITS AT INDIAN REDS

POONA—The Prime Minister Mr. Nehru has rejected the contention of Indian Communists that no Communist country could ever attack any other country.

Mr. Nehru said that this argument betrayed an utter lack of intelligence on the part of Communist leaders in the country.

He was not one of those, Mr. Nehru said, who condemned everything Communist. There were many good things that one could learn from Communist countries in their developmental efforts.

The Prime Minister also referred to the argument of the Communist Party of India that India was a militarily weak country and could not defend herself against a Chinese attack. Mr. Nehru conceded that China was a powerful country. A conflict between India and China was not in the interests of either. Mr. Nehru, however, asserted that India was strong enough to defend her territorial integrity

Tuberculosis Training In India

TRAINING facilities for tuberculosis workers available in the country are at present confined mostly to doctors through Diploma Courses in Tuberculosis conducted by some of the universities in India. This training covers both theoretical and practical courses including letters on Pathology, Bacteriology and differential diagnosis and treatment of various forms of tuberculosis. The emphasis is usually on clinical aspects of tuberculosis and how best to deal with individual sufferers. Though epidemiological aspects are included in the curriculum, in actual practice in many centres this occupies a secondary place, and teaching in this respect is mainly theoretical with little or no field training. While this type of training may still be needed for providing the staff required for tuberculosis institutions, especially hospitals and sanatoria, the time has come to introduce a type of training in which the emphasis will be on tuberculosis control measures in a community rather than dealing with individual sufferers. This is specially needed in countries where the disease is widely prevalent and where dealing with individual sufferers alone is not likely to make a dent in the tuberculosis problem.

The policy adopted in India is to expand tuberculosis clinic services with special emphasis on domiciliary treatment. For this purpose and for dealing with tuberculous cases on a community basis not only doctors but a large number of specially trained ancillary personnel, such as home visitors, technicians, etc., are needed. The country is finding it difficult to secure the services of an adequate number of doctors even for its current public health and medical work, and it is unreasonable to expect that the expanding tuberculosis work can be undertaken mainly by doctors.

Our policy, therefore, is to make use of as many ancillary

personnel as possible and be satisfied with a minimum number of doctors. All these categories will need special training to equip them for the new type of work. For this purpose a Tuberculosis Training Institute is now being established in Bangalore.

This Institute will undertake to train the senior staff who are to man the various Tuberculosis Centres in the country and also those who are likely to direct anti-tuberculosis work in the States. The trainees will include doctors, health or home visitors, laboratory and X-ray technicians, health educators and social workers. This training programme is not meant to supplant post-graduate training given to doctors in the existing set up but is only to supplement this. Moreover, the Institute is not meant or planned to train all doctors and all tuberculosis workers needed for the country. It will confine itself to training of doctors, who are to be in charge of tuberculosis clinics, and senior public health nurses who are to supervise the home visiting services. It will also train laboratory and X-ray technicians specially needed for the type of work needed in a tuberculosis clinic. The responsibility of training the majority of workers needed for the implementation of Tuberculosis schemes in the country will be that of Demonstration and Training Centres in various States.

What will be attempted at the National Tuberculosis Institute will be to inculcate in those who are to direct tuberculosis work in different centres, a new vision of a new outlook to enable them to accept the Community Service as the important normal procedure in tuberculosis work, rather than clinical work and running of tuberculosis hospitals and institutions.

—The Indian Journal of Tuberculosis, December, 1959)

BOOKS FOR SALE

Ramanama—M. K. Gandhi	2	6
Basic Education—M. K. Gandhi	2	6
Bapu's Letters to Mira (1924-48)	10	6
For Pacifists—M. K. Gandhi	2	6
The Educational Philosophy of Mahatma Gandhi	8	6

Obtainable from :

Indian Opinion,
P. Bag, Durban, Natal.

THIRD FORCE AS WAY OUT OF OPPOSING NATIONALISMS

—ALAN PATON

Rajaji's Criticism Position Of English In India

MADRAS—Mr. C. Rajagopalachari, said here that "the issue as to whether English should continue as the inter-State and Central official language of the Union has not been satisfactorily disposed of"

Mr. Rajagopalachari in a statement to the Press, was referring to the President's order on "Union Official Language".

He said "The President's order is too long for a mortal man to digest. This was of course expected because the order is that of the Government, though it is issued in the name of the President"

"Perhaps the greatest among the blunders of the administration of India is the linguistic division of India. The normal process of integration and synthesis has been blocked and instead of unity we have disunity and a number of disputes over all the borders which, even when solved, leave behind a residue of bitterness and discontent confused with patriotism"

Mr. Rajagopalachari continued, "When Sanskrit was our mother of knowledge and wisdom it served as the one great sacred unifying bond for all India. Today when all modern knowledge is conveyed to us through English, it serves as the great unifying element of India of the present times. Pride cannot be a substitute for fact and there is no reason to be ashamed of English in modern India. To the extent that English recedes, to that extent unity also recedes. It is a sad truth"

There is enough delay and inefficiency already in all the offices and the muddle of language will now add to them. We shall see a battle of languages and false patriotism and charges and counter charges developing in every office, all contributing to further inefficiency. Time and money may not be a matter of concern to some, but the training of officials in a new language is hardly the way to economy or efficiency of work"

"These views are my personal views and do not concern the Swatantra Party," he said.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 Berklys Arcade
38 Market Street,
Cor Diagonal & Market Sts.
Johannesburg. Phone 33-1684

COMMENTING on the situation in South Africa, Mr. Alan Paton, the National President of the Liberal Party of South Africa said in the course of an address to the Sixth National Congress of the Party in Cape Town on May 30, last: "As I see it, we are entering a phase where the struggle between Afrikaner nationalism and African nationalism will be intensified. We ourselves have prophesied that the excesses of Afrikaner nationalism will provoke a strong counter nationalism, and I do not think we should ever delude ourselves into believing that this struggle at this stage could be converted into a struggle between Nationalism and Liberalism. Dr. Donges has stated that this is the real struggle in his view, but as one might expect, this is the opinion of a person who thinks of the political struggle solely in White parliamentary terms"

I fully expect violence to be a feature of this struggle. What do we do? Do we stand hopelessly by? Is our role alternately to respond to and to reject appeals for help made by other organisations? I am sure it is not. But that is what we shall be reduced to if we have no positive contribution to make

MR PATON went on. What is that contribution to be? I am sure that there will be millions of people, of all races, who shrink from the prospect of an unnatural and violent life. Some will be resolutely violent, and what can people like ourselves oppose to resolute violence but resolute non-violence? The only other course seems to me to withdraw from the struggle, either by leaving the country, or accepting a withdrawn role here. This latter will be one of silent non-acceptance, accompanied by apparent acquiescence, and probably inner suffering of a painful but useless kind. Now Ladies and Gentlemen, I do not think I could live like that. Allow me to give my personal views on what I should do

Non violence

I should like to acquaint myself more closely with the instruments of non violence. If I decided to use any of them, I should do so in the name of the Party unless of course the Party wished me to do so. I am sure that there are many many thousands of people in South Africa who hate and fear violence, and who do not wish to play a purely passive role in its presence, but would like if they could to present a spiritual and good and active alternative to what is evil, violent and destructive. In a clash of opposing nationalisms, both of them always trembling on the brink of violence, we might call this alternative The Third Force. It would in my opinion be this third force which, if it were not able to prevent the clash of irreconcilable forces, would be there always present as a factor to be reckoned with, and alternative to them both

Not Yield

We must not yield ourselves to that pessimistic theory which

maintains that the history of the impending future will be that of one violent force ranged against another, and that all peaceful people will be crushed between them. Such a third force must expect to be bruised, but its survival will depend on its strength and power the future of our country will no doubt be determined.

We have all heard of the non-violent march of African people to Caledon Square, and of how a young man marshalled them, led them, spoke for them, and counselled them to return. A similar thing happened in Durban soon after, when the African people of Cato Manor marched into Durban and gathered in great numbers in front of the Durban gaol. This was one of those demonstrations that trembled on the brink of violence, and when the police ordered the people to disperse they would not. Eventually the police, after some demur, allowed a young Indian man to address the crowd, he told the people that their cause was just, but he urged them to lay down their sticks and to disperse, such weapons being useless against saracens, and out of place in such a peaceful march. He told them that the eyes of the world were on them, and that their cause would be all the more powerful without these instruments of violence. Thereupon the people laid down their sticks and returned to their homes.

Dedicated

This young man came to see me, and to tell me that his life was to be dedicated to this goal, namely to bring injustice to South Africa by the use of non-violent strength, and to offer this alternative to a country that might feel compelled to choose between two forces of violence, though they feared them both, and expected good from neither.

At much about the same time another young man, a White one, wrote to me and told me that he was intending to give up his job, and to break some unjust law, but I persuaded him rather to study the philosophy and methods of non-violence than to incur a heavy sentence for some trivial offence. Here were these three, all young, one African, one Indian, one White, all devoted to their country, all convinced that change could be brought about by the use of non-violent power.

S. AFRICAN MONEY REFUSED

DAR ES SALAAM—Dr Julius K Nyerere, chairman of the newly-formed Tanganyika Educational Trust, has turned down a cheque for £500 and a promise of a further £500 from the Standard Bank of South Africa Limited, because of the racialist policies in operation in the Union of South Africa

The Tanganyika Education Trust was formed last year with a large donation from the Karimjee family, wealthy Indian small owners and business men with vested interests throughout the country. Its purpose is to impart "citizenship" courses to Tanganyikans of all races

The Standard Bank of South Africa Limited, which operates also in Tanganyika, and has South African as well as British members on its board of directors, was the last organization to offer a contribution to the trust. Several British firms in the country had earlier contributed generously to the TET

A spokesman for TET disclosed that Dr Nyerere had to decline the donation because of the racialist policies pursued in South Africa and also as "a mark of support for the struggle of the non whites there"

..... HAWKERS AND TRADERS

Gen's wrist watches, 17/6 with 15 jewels 25/6, 17 jewels, waterproof, shockproof 34/6, 21 jewels, waterproof, shockproof, 37 6, 25 jewels, waterproof, shockproof, 41/6, Ladies wrist watches 39/6, 25 jewels 49/6 A. I. Agencies, P.O. Box 3980, Cape Town.

No Catalogues

.....

FUTURE OF S.A. LIES IN HANDS OF NON-WHITES

By WILFRED WELLOCK

THE fundamental contradiction inherent in South Africa's Apartheid policy has not so far been realised in its stark reality by the outside world, nor have its deeper implications been faced or even grasped by its outbors and exponents.

The South African Government makes two affirmations: First, that above all things she means to preserve the purity and sanctity of white civilisation, however that may be defined and to this end the supremacy of white rule in every sphere of life, and the complete domination over the non-white races. Second, that she will provide the opportunities and the social conditions which she deems to be appropriate to the limited qualities and powers of those races.

What, in effect, this policy does is to usurp the powers of the Creator whom the advocates of apartheid devoutly profess to love and serve. It challenges the profoundest laws of nature, the laws of growth as manifested in plants, in animals, and in civilisations. It is presumed that these laws do not operate in black and coloured civilisations.

One of these laws is evolution, or the gradual modification of the species by its power to adapt itself to changing conditions, and even to change its conditions. Indeed this miracle of self-modification is characterising the non-white populations of Africa today from the Mediterranean to the Cape. In every territory, black and coloured men, women and children are daily becoming being of a new order. Growth, development, evolution, are in full swing. So what South Africa is really saying in her apartheid policy, is that non-white Africa is to be taken out of the evolutionary process and told just where and when she must stop progressing, and be prevented from further encroaching upon the sacred precincts of white civilisation. In other words South Africa is trying to do God out of His job, telling Him where His laws are not to run.

Here we have a most glaring, indeed outrageous example of deliberate, intentional degeneration being forced upon entire races. They are first deemed to be of inferior calibre, and then

The writer, who lives in Preston, England, was a friend of Mahatma Gandhi.

compelled to function at the level to which they have been assigned by legal power and physical might, yet against which they revolt with all the power of deep aspiration. Their crime is that they insist on doing the very things their oppressors say they are not capable of doing, even while many of them, sheer intellectual brilliance become Prime Ministers, University Professors and even Bishops and Cardinals! This new arbitrary outlawry of genius and spiritual aspiration is not only political, but intellectual, religious and even biological. The eventual consequences of this policy are too frightful to contemplate.

Suppression

Suppression on a massive scale is thus called for. At what cost? At the cost of black and coloured extermination by the slow death of spiritual repression. But the cost will not end there. The genius of white South Africa will be gradually transformed into a demonic instrument of torture and death which will poison and destroy the souls of the tormentors and bring them down along with their victims who in the process may become savage victors, since their numbers are overwhelming.

This situation makes nonsense of South Africa's second aim, that of fixing the bounds of self-styled inferior races, since every step forward of the black and coloured races will raise their social status, their sense of worth, their dignity and their determination to reach out to greater things. And such things must not be.

Accordingly the policy of limited development will not work. Competition will become increasingly keen and even vicious, since the evil of white supremacy would become the *bleu noir* target of every agitation, every complaint, every demand. Indeed today even the limited development policy has sunk to the sordid level of lip-service. In practice it is being abandoned out of fear, and the abandonment is conclusive proof of the fallacy, no less than the

insanity, of the entire Apartheid policy.

Held Tightly

Thus the leaders of that policy are held tightly in a cleft stick. Yet they refuse to face the alternatives, which are sanity and the complete abandonment of apartheid, and self-destruction. The poison of fear, strengthened by failure, is adding hatred to their heavy mental load, thus obscuring their vision and closing the door to reconciliation.

In these circumstances the hope of the future of South Africa lies in the hands of her non-white populations. White impotence and despair must be met by a black and coloured spiritual awakening arising from a keen realisation that it is in their power to save South Africa as a whole from the threat of a high degree of self-annihilation. The non-white races must rise in all their native dignity, strength of purpose, and sense

of duty. They must cast off the evil effects of subjugation, including strong drink, organise discussions with the industrialists with a view to revolutionising their working conditions and human relationships, and on the basis of these changes compel white South Africa in its own as well as the national interest to re-cast its mind and change its course.

It would be magnificent if all the African organisations—political, social, and industrial (Trade Union)—organised classes and study groups to consider these issues and mentally equip themselves to live and function on a higher level of human dignity, yielding nothing in their social behaviour to apartheid standards, which so often sink to the level of misanthropy. Given the new mentality that is now arising throughout black and coloured Africa, unflinching goodwill towards their oppressors, it lies in the power of these races to rescue not only themselves but their white neighbours from the tyranny of false and out-worn judgments and the imbecilities of spiritual repression. This policy would be appropriate in varying degrees in many other African territories also.

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 3 tolas	37/6 Doz
(Available in Thin/Thick Sticks)	
GATEWAY OF INDIA 3 Tolas	45/- "
" " " 6 "	90/- "
CHANELI 2 "	18/- "
" " 1 "	9/- "
SUGANDH RANI 5 "	33/- "
" " 2 1/2 "	18/- "
" " 1 "	8/- "
" " 1/2 "	4/- "
LATAMANGESHKAR 1/2 "	4/- "
CHANDAN DHOOP 3/- Box of 16 Sticks	

CASH WITH ORDER — PRICES FOR DURBAN

We have also received Genuine Basmati Rice 1/- per lb (Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Dhols, Spices and Condiments, Betelnuts, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price list:

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants

81 Victoria Street,—P.O. Box 2156—Durban.

Telegraphic Add.: "BHAISONS"

INDIA, CHINA AND WORLD PEACE

SURESH RAM in "BHOODAN"

THE Indo-China border problem is a common topic of the day. The unhappy division of the world into two blocs has made it very difficult for people to think on this issue coolly and dispassionately. Who does not know that the border problem between two far smaller countries—France and Germany—has led to untold loss, immense destruction and bloodshed and kept the peace of Europe and the world disturbed for decades and centuries. Had the two neighbours peacefully settled their little affairs, the history of the world would have been different. Hence, the greater necessity for these two gigantic neighbours, China and India is to give a calm and quiet consideration to this issue and arrive at a harmonious settlement.

Border disputes often do not lend themselves to easy or quick solutions. Within our country we have very sad experiences of it. The question of Belgaum whether it should go to Mysore State or Maharashtra—has so far baffled solution and has been responsible for some bloodshed too. Not long ago, Bellary was claimed both by the people of Andhra and Mysore—the former declared that it should go to Andhra and the latter claimed that it should come to Mysore instead. Bellary is where it was—there was no question of its moving this way or that—but heated passions made confusion worse confounded. If these local, pretty issues can cause so much bitterness and result in huge loss, little wonder that the problem of Indo-China border has thrown a challenge to both the nations.

What is urgently required on such occasions is trust, through trust, complete trust. There should be no suspicion or doubt in any quarter of our heart. Trust begets trust. And when trust guides two parties they cannot but agree. They must We should refuse to question the bonafides of the other party and must regard it as honest as we ourselves are.

Only recently, when Vinoba was in Meerut city, two foreign visitors called upon him. What transpired between Vinoba and them is worth reproduction. One of them asked: "May I know your views on the Communist threat?"

"I have no fear of, or prejudice for or against,

the communists," replied Vinoba. "They are as good or as bad men as we are. Moreover, I think they too are gradually changing. We need not entertain fear about them. We can work with them. They are after all men who smear by laudable objectives. We can't say only about them that they are enamoured of violence. True, violence has a place in their scheme of things. But I think the same is the case in every other system except of those who call themselves Gandhians. The only difference is that communists have tried to reduce their technique to perfection. That's all.

Then followed the second question "How long will the brutal activities of Communists last? Since World War II, the world has suffered much at their hands." Vinoba smiled and said

"I think you must remember one thing that brutality is not a special prerogative of the communists. You have seen it everywhere, even in India. What happened in the Punjab at Jallianwala Bagh nobody could ever conceive. What about the recent killings in South Africa? You must not look upon Communists as essentially brutal, otherwise we do injustice to our cause (cause of truth and non-violence). They are also inspired by high motives. They have great sympathy for the poor. Though they have divided the world into two blocs, but they have done one great thing—they have broken the narrow bonds of nationalism.

For a successful resistance of communists we must do three things:

- (1) Eradication of poverty here and now,
- (2) Our thinking should be on cosmopolitan lines, not national or regional
- (3) Our means should be pure.

"If we have faith in non-violence, we must have full faith. We must be sure that we can convert even the stoniest heart. Otherwise, non-violence would not be able to face methodical violence. We must have a firm

basis and full faith in non-violence. The main defect of modern democracy is that *democracy has no belief and confidence in itself in times of emergency. On such occasions it reduces itself to dictatorship. We must not fear anybody. We must have full love for everyone, including the communists.*"

This is only right approach for a believer in non-violence. Any other attitude would neither behave our dignity nor smoothen the rift. There is little sense in distrusting anybody or calling bad names. This shall recoil on our ourselves. May, it betrays our want of self-confidence.

Let us be sure that violence cannot solve even any tiny problem today, much less one like that of the Indo-China border. All these armies, weapons and other paraphernalia they won't help even one iota in arriving at the correct solution. They only complicate issues, embitter feelings and injure the innocent. Their days are over. They are now sad reminders of a by-gone age when science was in its infancy and man's mind worked as that of a frog in the well.

The Ultimate Weapon

The only way to resolve the Indo-China dispute is that of

peace, non-violence and It may be argued that it suffice in the present. That, however, matters. But we shall not go out of way. Our ultimate weapon collective non-violent operation. Now the time come to live and die to the great lesson of *graha* which Gandhi taught and to face the situation means of "Shanti-Sena." must remember that can rule or exploit over people against their will. violence is the strongest the world has discovered.

India and China hold key to world peace. If we follow the right path and the peaceful way, we shall able to restore peace in world too. Again, of we the greater responsibility is of us Indians—of the *ants* of the Buddha, and Gandhi, whose love and suffering has made soil of our country what it. Let us not lose temper, with all dignity, courtesy calm, and build up the of Compassion, Love Peace. More things are to be wrought by this than the world has so dreamt of.

Phone 835 6786

P. O. Box 1549

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS
HOUSE FOR KEEN CASH PRICES
33 West Street, JOHANNESBURG.

RECORDS NOW CHEAPER

ORDER NOW AT REDUCED RATES

AMAR DEEP 7/6 Each KALAYANA
QAIDI '911 Plus 3d Tax BAAP BETE

HINDI- Kashaya, Minister, Anari, Madbumati, Da Behan, Rancee, Doctor "Z", Da Ustad QUWALI: Ismail Azad, Azad, Talat Mahmood. TAMIL- Pathi Bakhti, Anbu

Make your selection of any single records from any

MAIL ORDER MUST ACCOMPANY 4/- C

—CASH ON DELIVERY—

DURBAN WELCOME

Specialists in Tamil, Telugu, Quwali & Hindi
2 Ajmeri Arcade (off 141a Grey St & 50 Cathedral
P.O. Box 1574 DURBAN Phone

Brahmacharya Or Self-Control

(Continued from page 196)

of *brahmacharya* is the control in thought, word and action of animal passion. And it is quite proper thus to restrict its meaning. It has been thought to be very difficult to practise this *brahmacharya*. This control of the carnal desire has been so very difficult, has become nearly impossible, because equal stress has not been laid on the control of the palate. It is also the experience of our physicians that a body enfeebled by disease is always a favourite abode of carnal desire, and *brahmacharya* by an enfeebled race is difficult to practise naturally.

I have talked above of a lean but healthy body. Let no one understand me to have depre- cated physical culture. I have talked of *brahmacharya* in its perfect aspect in my very crude language. It is likely therefore to be misunderstood. But one who would practise complete control of all the senses must needs welcome the waning of the flesh. With the extinction of attachment to the flesh comes the extinction of the desire to have muscular strength.

But the body of a true *brahmacharya* is bound to be exceptionally fresh and wiry. This *brahmacharya* is something unearthly. He who is not awayed by carnal desire even in his sleep is worthy of all adoration. The control of every other sense shall be 'added unto' him.

With reference to the restricted *brahmacharya*, another friend writes: 'I am miserable. I am haunted by carnal thoughts even whilst I am in my office, on the road, by night and day, whilst reading and working, even whilst I am praying. How is a wandering mind to be controlled? How is one to learn to look upon every woman as one's mother? How is the eye to radiate forth purest love? How can evil thoughts be eradicated? I have before me your article on *brahmacharya* (written years ago), but it has failed to help me.'

This condition is heart-rending. Many suffer from it. But so long as the mind is engaged in a perpetual struggle against evil thoughts, there is no reason to despair. When the eye offends, it should be closed. When the ears offend they should be stopped. It is best always to walk with downcast eyes. They will then have no occasion to go

astray. All haunts of filthy talk or unclean music should be avoided. There should be full control of the palate. I know that he who has not mastered his palate cannot master the carnal desire. It is very difficult I know to master the palate. But mastery of the palate means automatic mastery of the other senses. One of the rules for control of the palate is to abjure completely or, as much as possible, all condiments. A more difficult rule is to cultivate the feeling that the food we eat is to sustain the body, never to satisfy the palate. We take air not for the pleasure of it but to breathe. We drink water to quench our thirst, and so should we take food to satisfy our hunger. But from childhood upwards we are brought up to a different habit. Our parents make us cultivate all sorts of tastes, not with a view to our nourishment, but for indulging their affection for us. We thus get spoiled. We have therefore to struggle against the results of our own upbringing.

There is however a golden rule for gaining control of the carnal desire. It is the repetition of the divine word *Rama* or such other *mantra*. The *Dwadashakshara Mantra* also serves the same purpose. Every one must select the *mantra* after his heart. I have suggested the word *Rama* because I was brought up to repeat it in my childhood and I have ever got strength and sustenance out of it. Whichever *mantra* is selected, one should be identified with it whilst repeating it. I have not the least doubt of ultimate success as a result of repetition of some such *mantra* in complete faith, even though other thoughts distract the mind. The *mantra* will be the light of one's life and will keep one from all distress. Such holy *mantras* should obviously never be used for material ends. If their use is strictly restricted to the preservation of morals, the results attained will be startling. Of course a mere repetition of such a *mantra* parrot-wise would be of no avail. One should throw his whole soul into it. The parrot repeats it like a machine. We should repeat it with a view to preventing the approach of unwelcome thoughts and with full faith in the efficacy of the *mantras* to that end.

—Young India, 5-6-'24

Plea For Deaf And Dumb Fails

NEW DELHI.—A non-official resolution seeking to provide free and compulsory education for the deaf and dumb children was talked out in the Rajya Sabha.

Dr K. L. Shrimali, Education Minister, replying to the debate, said that though Government were in general sympathetic towards the spirit of the resolution, it would not be practicable for them to provide free and compulsory education immediately for the deaf and dumb children to make them self-reliant. He said during the Third Plan, Government were hoping to provide free and compulsory education to a large majority of children of school-going age. As this programme expanded, he hoped, Government would be able to assist in the development of education of the deaf and dumb and other handicapped children also.

The cost of educating a handicapped child was much more than what they had to spend on a normal child, in view of the specialised staff and the scientific aid required.

Dr. Shrimali said Government had already taken some steps for

the training of the necessary personnel for teaching the handicapped children.

If the voluntary agencies doing social work undertook the work of educating the deaf and dumb and other handicapped children, Government would be prepared to give more than the present 60 per cent assistance to such institutions he added.

Mrs. Savitri Devi Nigam (Cong—U.P.), moving the resolution, said that there were about 16 lakh deaf and dumb in the country, but only 30,000 of them got facilities of education. This education too was inadequate. She demanded the opening of a model training centre for the deaf and dumb and suggested that some percentage of jobs in Government services should be reserved for them.

Mr. Vijaya Singh, Mr. Nawab Singh Chauhan, Mr. Dayaldas Kurre, Dr. W. S. Barlingay, Mr. N. M. Anwar, Mrs. Anis Kidwai and Mr. Rajbhoj (all Congress) spoke supporting the resolution and wanted Government to take early steps for providing the necessary education for the deaf and dumb and other handicapped children.

B-I

Sailings Between East African Ports Karachi And Bombay

S S. Karanja due 29th June.

Sails 4th July 1960

PASSAGE FARE TO KARACHI OR BOMBAY

First Class	single	without	food	£92-0-0
Second "	"	"	"	£60-15-0
Third "	"	"	"	£31-10-0
	Ordinary		Special	
Non-Vegetarian		£5-5-0		£10-18-0
Vegetarian		£4-17-0		£10-10-0

For further particulars apply to—

Shaik Hamed & Sons (Pty.) Ltd.

390 Pine Street,
Telephone 20432,

— Durban.
Tel. Add. "KARAMAT."

fifty years ago...

June 1910

DURBAN INDIANS SUPPORT PASSIVE RESISTANCE

(*"The Indian Opinion"* June 25th, 1910)

A GATHERING of from three to four hundred Indians of all sections of the community met at Mr Parsee Rustomjee's premises in Durban on Saturday last. Mr Dawad Mahomed occupied the chair and was supported on the platform by Messrs Rustomjee, Dada Osman, Abdullah Haji Adam, Omar Haji Amod Johari, G. P. Gandhi, J. M. Lazarus, J. L. Roberts, Ismail Bhayat (Maritzburg), V. Lawrence, P. Sanghveer, M. C. Coovadia, C. B. Mehta, M. M. Diwan, Abdul Hay, A. G. Tipnis, S. R. G. Panday, Lutchman Panday, Bhagwatidin, Arjun Singh, Jagat Singh, A. D. Pillay, T. M. Naicker and others.

The chairman delivered the following speech in Hindi which was afterwards read in English by Mr J. M. Lazarus —

Gentlemen,—We have met here in public meeting for the first time after the proclamation of the Union of the South African States. We have met not to rejoice, but unfortunately to mourn over the fact that this Union means to the British Indians a South Africa possibly greater restriction of their personal liberty. However, there is cause for rejoicing also in that we have in the Indians who have returned from Bombay and who are on their way to the Transvaal an asset of first-class importance. These brethren of ours, it will be remembered, were forcibly deported, although all of them under some title or other have a right to remain in the Transvaal, and they were deported not to Natal or to some other part of South Africa but to India, which to many of them is a foreign land. Some of them were taken away, leaving their families behind them, who, but for the generous support received from India, would have possibly starved. These brave passive resisters, instead of remaining in India and seeing its beauties, considered that, for the time being, their duty was to return immediately they could get a steamer to

take them, and after an arduous voyage as deck passengers to Bombay, and after a stay of four days there, they re-embarked for South Africa in order to seek re-arrest and imprisonment at the Transvaal border.

It is much to be regretted that nine of these passive resisters were not allowed to land owing to the rigorous enforcement of the Immigration Act, although all of them are domiciled in this Colony.

I hope, however, that arrangements will soon be made to secure their entry here.

The passive resistance struggle has now gone on for over three years. Over 3,000 imprisonments have taken place. But no part of the community has borne the brunt of the struggle so much and so well as the brave Tamils. It is, therefore, meet to say that all the returned deportees belong to this section of the community. This meeting testifies to the esteem in which our friends are held, and it testifies also how greatly the Tamil community has risen during the struggle. Certain resolutions will be submitted to you for your approval. These, I hope, will be carried unanimously. The whole of the Indian community in South Africa is at the back of the movement that is now going on in the Transvaal, and upon its well-being depends its civic existence. Our demands have been universally acknowledged to be just. In your name, therefore, I ask General Botha and his Ministers to render that justice which is due to us and to end a situation that is daily becoming more and more painful. I will not say anything about the cruelty of the methods that have been adopted by the Transvaal in order to break down the spirit of the passive resisters. We would gladly forget the past, if only the authorities would let us do so.

Mr Dawad Mahomed then bestowed flowers and perfume on the passive resisters as a mark of the meeting's appreciation and three hearty cheers were given in their honour.

Cable & Tel Add, HARGVAN.

Phone 29368

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12/6 each F.O.R. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " "
Fresh First Grade Garlic 2/- " " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

HERE'S EXCITING NEWS!

For our esteemed Gujarathi lady customers and Friends

Especially imported by us direct from India 100/ cotton and genuine voile 6 yard sarees for the modern lady who will have nothing under 6 yards AND ONLY THE BEST.

And what more do you want:

As direct Importers and Wholesale Merchants we offer direct to public at wholesale prices and you save the Middlemen's profit

Sorry no Traders and no discounts for re sale

PERSONAL SHOPPERS ONLY

A. K. HOUSEN & SONS,
DIRECT IMPORTERS & WHOLESALE MERCHANTS
116 Queen St., (P.O. Box 2168), Durban

Books For Sale

Sixty Years After (Nateean)	1	0
Public Finance	2	0
Eminent Americans	7	6
Bapu's Letters To Ashram Sisters		
—By Kaka Kalelkar	9	6
Gandhi Techniques in the Modern World		
—By Pyarelal	1	6
Why Prohibition—J. C. Kumarappa	1	0
My Dear Child—Gandhiji	8	9
My Religion—Gandhiji	6	0
Story Of The Bible—S. K. George	8	6
Key to Health—Gandhi	1	6
At the Feet of Bapu—Chandwala	8	6
A Preparation for Science—R. B. Gregg	2	6
Bapu My Mother—Menube n	1	6
Nature Cure	2	0
Diet and Diet Reform—Gandhiji	6	0
Gleanings—Mira	1	6
Selections from Gandhiji—N. Bose	10	0
Bloodan Yajna	2	0
An Atheist With Gandhiji—Gora G. Rao	2	0
A Gandhiji Anthology (Book I)—V. G. Desai	1	6
Gandhian Ethics—Benoy Gopal Ray	2	6

Obtainable From:

"Indian Opinion"

P. Bag, Durban, Natal.

ઓપિનિયન

મદદાત્મા માંધીલના હસ્તે અને ૧૯૦૩માં સ્થપાયું.

Price 4d.

ભૂતપૂર્વ તંત્રી સ્વ. મણીલાલ ગાંધી

પુસ્તક ૫૮ મુ—અંક ૨૫

તા. ૨૪ જુન, ૧૯૬૦.

છુટક નકલ ધે. ૪

શૂળ લાગે કે પ્રાણી ખાવ છે. આ પ્રાણી માત્રની પ્રવૃત્તિ છે. માણસની પણ પણ શૂળ ન લામવા છતાં મનુષ્ય ખાવ છે શૂળ કરતાં વધારે, એ માણસની વિવૃત્તિ છે. ખીલને ખાવા મળે તે માટે મનુષ્ય ઉપવાસ કરે એ માણસની સંસ્કૃતિ છે. —વિનોબાજી

ધર્મ અને રાજનીતિ, બંનેને આદર સાથે અગ્રીસ્થાન કરાવો

વિનોબાજી

હિંદુસ્તાન એક પુરાણ પુસ્તક છે, પણ ખીલ રીતે હજીએ એક સાવ નાનું બાળક છે. કેટલીક ચિન્તેના એ ૭૬ છે અને કેટલીકમાં એ બાળક છે એ બાળકુ ઠીક મજાથી કે આ દેશ વિજ્ઞાનમાં બાળક છે. અને આધ્યાત્મિક તત્ત્વમાં શૂદ્ધ છે. વિજ્ઞાન અહીં ન હતું એવું નથી, પરંતુ યુરોપ-અમેરીકામાં દાહમાં વિજ્ઞાનના મજબૂત કુપરો કુટી નીકળ્યાં છે અને આને વિજ્ઞાનના જીવન ઉપર વિજ્ઞાનની અસર છે. દિવસે-દિવસે એની અસર વધવાની છે, એથી આપણે પશ્ચિમ પાસેથી વિજ્ઞાન ચિપવાની જરૂર છે, અને આપણા દેશમાં જે આધ્યાત્મિક સંપત્તિ છે, તે આપણે વિષ્ટને આપવાની છે તે આપણા બાપ દાદાની સંપત્તિ છે. આપણો વારસો આપણે ન સંભાળીએ, તે જનતાને શું આપીશું? એથી પુરાનકાળના ઋષિઓની પાસે જે આધ્યાત્મિક તત્ત્વની તાકાત હતી, તે સારી રીતે સાચવવી જોઈએ, તેને મજબૂત બનાવવી પડશે અને પછી તે વિષ્ટને આપવી પડશે.

અહીં ભારતમાં ચેટ પણ ખાલી અને મજબૂતકિત પણ ખાલી! મામડાં માં પ્રાણુ વિહીન મનુષ્યો દેખાય છે. છવે છે યા માટે? ગરતાં નથી, એથી છવે છે!

અહીં પણ અસંતોષ અને યુરોપ તથા અમેરીકામાં પણ અસંતોષ. માનવ ના હૃદયને શાંતિ ત્યારે જ થશે, જ્યારે આખી દુનીયાની, સમાજની વ્યવસ્થા એક જ હોય માની લ્યો, એક ચાર માળવાળા મકાનમાં ભારત પહેલો માળ છે. ખીલને માળ છે યુરોપ ત્રીજો માળ છે. અમેરીકા હવે ઉપર નો માળ ખૂબ મજબૂત હોય અને નીચેનો માળ કમજોર હોય, તે શું એ મકાન પડી નહિ જાય! અમેરીકા

આજ કાલ શું કરી રહ્યું છે! દુ:ખી અને પહાત રહેલા દેશોને મદદ પહોંચાડે છે. અમેરીકાના ખ્યાનમાં છે કે આપણે જેના ખ્યાન ઉપર બેઠા છીએ, તે જો કમજોર રહેશે અને આપણે મજબૂત બનતા જઈશું તે પડી જઈશું તેથી અને મજબૂત બનાવવો પડશે. આથી કહે છે, "મદદ લ્યો" મદદ લ્યો!" તે વાત એ છે કે જે વિજ્ઞાન અમેરીકામાં વિકસિત બન્યું છે, ભારત મા પણ તેનો વિકાસ હોવો જોઈએ, અને જો આ દેશમાં આધ્યાત્મિક તાકાત છે, તે તે જે દેશમાં નથી, ત્યાં આપવી પડશે. વિજ્ઞાન અને આધ્યાત્મિક ભાવનામાં જ્યારે બધા દેશો સમાન રીતે મજબૂત બને ત્યારે માનવતાના કુપરો કુટશે

શક્તિ નથી, તે તેનાથી માનવતા ખીલશે નહિ. કેમકે વિજ્ઞાન વધારે વિકસિત થવાના કારણે, તેનો ભાર એટલો વધી જશે કે બધા વખત તેમાં જ આલ્યો જશે. અમેરીકામાં એટલી ગોઠવે વધી ગઈ છે કે આર મનુષ્યો વચ્ચે એક મોઠર છે. અને મોઠર માં તે ખેતર જશે, ત્યાં જમ ટ્રેક્ટર ચલાવશે. રાતના રૂઠીયા વાગશે. જેવી રીતે મામડામાં કુતરો બસે છે, તેવી રીતે તે જગ્યાઓમાં રૂઠીયા બસે છે. ભગવાને આંખે ઠંકક આપવા માટે શાંતે અંધારું ઉત્પન્ન કર્યું. પરંતુ આ કમબખ્તોએ અંધારા ને પણ આગ લગાડી દીધી છે. અને ત્યારે બાહ્યુ રોશની જ રોશની કરી દીધી છે. અને શાંતે લોકો સ્ત્રીમાં જોઈને મુગ્ધ છે. સ્વપ્નો પણ તેના જ જુએ છે. ઉંચ પણ હુરામ. વિજ્ઞાનના વિકાસના કારણે મનુષ્યને શાંત થી બેસવાનો વખત પણ નથી મળતો. ચિન્તનને માટે કુરસક નહિ, ધ્યાન ધરતા નથી, ચિત્ત માં અંધગતા છે—આ હાલત છે અમેરીકાની.

માટીની કાયા
માટીની આ કાયાનો ધું,
ના કરતો વિશ્વાસ
એક દિવસ તે માનવ
તારે મરવાનું છે ખાસ
હશે મનોરથ મોટા મનમાં,
રહેવાના એ સર્વે તનમાં,
થપા ન ઠાંધના પૂર્ણ થવાના,
રાખીશ ના ધું આશ...
એક દિવસ તે
બપોરે લારે સર્વ જવાનું,
એમા શું આશક્ત થવાનું,
વસ્તુ ને વ્યક્તિઓ બહાલા,
આખર છે વિનાશ.....
એક દિવસ તે
પતમાં પ્રથમ જશે આ ચારી,
પડશે કાયા પીંજર ખાલી,
એ પીંજરની રાખ તણો પણ,
માટીમાં છે વાસ.....
એક દિવસ તે
મરવા પહેલા માનવ પ્રિતે,
શી રજુમેડ રીઝવ ઠાંઈ રીતે,
ખીલુ નહિ તે નામ સ્મરણું
કરને ખાસો ખાસ.....
એક દિવસ તે.

પ્રેરક પ્રસંગો
બા એવી જ હતી
બાના મૃતદેહ પર ખીલ વસ્તુ
જો સાથે પાંચ કાચની બંધીઓ
રાખવામાં આવી હતી. પ્રચંડ
અગ્નીમાં બંધી તે ભાંગી ગયા
જ બપ. પણ અજ્ઞાત પદના
બની. બાના અસ્થિ એકઠાં કરવા
માં આખ્યાં. ત્યારે એ પાંચ
બંધીઓ સારીને આપખી રખા.
અનિસરકાર વખતે હાલર
રહેલા દક્ષિણ આંજણે કહ્યું "આ તે
મદા આશ્મ" છે. સારી છ'ંગીમાં
મે પ્રથમ વાર જ આમ બંધી
ચિતામાંથી આખી નીકળેલી જોઈ.
માત્ર સતી એની ચિતામાંથી જ
બંધીઓ આખી નીકળે છે."
ખાણુએ કહ્યું, "બા એવી જ
હતી."
—વ. પ. મહેતા.

અમર ઠાંઈ દેશમાં જો વિજ્ઞાન
જોણુ વિકસિત હોય, તે આખી દુનીયા
માં બપ છે, અને તે દેશ પણ બપમાં
છે. એ જ રીતે આધ્યાત્મિક ભાવના
પણ જો ક્યાંક જોઈ હોય, તે પણ
દુનીયામાં બપ છે, મકાનને એક
માળ જો બપમાં હોય તે આખા
મકાનને બપ છે, એથી વિજ્ઞાન અને
આધ્યાત્મિક ભાવનાને આખી દુનીયા
માં સમાન રૂપે વિકસિત કરવી પડશે
અમેરીકાની હાલત
વિષ્ટને એક લાગ કમજોર
અને બાકીનો લાગ મજબૂત
બન્યો, આથી વિષ્ટ કમજોર જ
રહેશે. માની લ્યો કે માંડું શરીર
મજબૂત છે, પરંતુ એક ફેફસું
કમજોર બની ગયું, તે તે હું
મરી જ જઈશ. ભારત વિજ્ઞાન
માં કમજોર છે યાને કીડી છે,
અને અમેરીકા છે હાથી. ત્યાં
વિજ્ઞાનને તેઓ પચાવી

આપણુ ખીલુ કત'બ એ છે કે
જે રીતે વિજ્ઞાન અને આધ્યાત્મિક
તત્ત્વને ઉત્તેજન આપવું પડશે તે જ
રીતે અણક ચીલે આપણે તેડવી પણ
પડશે. ભારતમાં અનેક ધર્મો છે.
એક જમાનામાં આ અલગ અલગ
ધર્મોએ જનતાને એક થવામાં મદદ
કરી હતી. ધર્મ જનતાને પાસે પાસે
લાવવા માટેનો માધ્યમ હતો. તે જોડવાનું
કાર્ય કરતો હતો. પરંતુ હવે તે

તોડવાનું કાર્ય કરે છે. હવે આ ધર્મો
ને નાશ કરવો પડશે. હોંડુ ધર્મની
તરફ મોડું કરી પ્રાર્થના કરશે, સુસલ-
માન કાખા (પશ્ચિમ) તરફ મોડું કરી
પ્રાર્થના કરશે. હોંડુ કહેશે તમે સૂર્ય
તરફ પીઠ કરી, સુસલમાન કહેશે, તમે
કાખા તરફ પીઠ કરી. ખીલ વાત
લ્યો, જનતા કહે છે સ્વરાજ્યમાં સ્ત્રી-
વારે છુટી કેમ? મે કહ્યું, એમા
વારો શો છે? આખા વિષ્ટમાં સ્ત્રી-
વાર આલે છે, તે અહીં પણ આલે!
કહે છે, આપણી સંસ્કૃતિથી વિરુદ્ધ છે.
તે એક દેશમાં સ્ત્રીવારે ખીલ દેશમાં
સોમવારે અને ત્રીજામાં સ્ત્રીવારે છુટી
હોય તે એનાથી પરસ્પરને સંબંધ
ઘટી જશે. હવે વિષ્ટ એક કુટુંબ
બનવા માટે જઈ રહ્યું છે, તેમાં જો
આ ધર્મ વિલેપ નામે છે તે આ
ધર્મોને તોડવા પડશે. હવે તે "આઉટ
ઓફ ડેટ" બન્યા છે, તે કમજોર ઉત્પન્ન
કરે છે. એક જમાનામાં ધર્મ જરૂરી
હતો હવે તેની જરૂર નથી, એથી
(અનુસંધાન માટે જુઓ પાનું ૧૯૭)

ગુજરાતી નાટ્યકાર શ્રી ચંદ્રવદન મહેતા

શ્રી. ચંદ્રવદન મહેતાનો જન્મ સુરત માં તા ૧૬ી એપ્રિલ ૧૯૦૧ના રાજ દલા શ્રીમાળી વણિક ગણિતમાં થયેલો. પ્રાથમિક અને માધ્યમિક શિક્ષણ અનુક્રમે વડોદરા અને સુરતમાં લીધા બાદ ૧૯૧૯માં મુંબઈ આવી એલિન્ટન કોલેજમાંથી ૧૯૨૪માં ગુજરાતી સાથે બી. એ. થયા કોલેજની એમની કારકિર્દી અનેક રીતે વચરવી થઈ અને એમની લેખક કવિ તથા નટ તરીકેની શક્તિનો વિકાસ સાંભળ થયો, એલિન્ટન કોલેજનો વકતવની હરીકાષ્ઠનો સો રૂપીયાનો ચંદ્રક તથા એવોજ અભિનયકલાનો ચંદ્રક (એ વાર) એમણે પોતાની કોલેજ કારકિર્દી દરમ્યાન ગ્રેજુએલો ૧૯૨૪માં બી. એ થયા પછી ૧૯૨૫-૨૬ના વર્ષે દરમ્યાન એમણે કાપવાનો અભ્યાસ કર્યો.

સાહિત્ય પ્રવૃત્તિમાં ગુજરાતને પ્રથમ તેજો 'પ્રજ્ઞાકાવ્યો'ના લેખક તરીકે જાણીતા થયા પછુ કવિ તરીકે એટલી જ બલકે સવિશેષ તે નાટ્યકાર તરીકે તેમની પ્રતિષ્ઠા ગુજરાતમાં થઈ છે તે માટે તેમને અનેક પારિતોષિકો અને ચંદ્રકો મળ્યા છે, જેમાં ગુજરાત સાહિત્યસભાનો રણજીતચંદ્રક અને સુરત સાહિત્ય સભાનો નર્મદ ચંદ્રક મુખ્ય છે. તેઓ એકલા નાટ્યલેખક જ નથી, પણ નાટ્ય વિધાયક પણ છે તે જાને અગ્રહા નટ છે એવેચર અભિનેતા અને સચેત્રક તથા સુત-સંચાલક અને પદ્યવિધાયક તરીકેની એમની કારકિર્દી જલસત છે. ચાલુ રંજીતના નાટ્યોથી પ્રમટેલા અણુમમાં તે અસંતોષે એમનામાં ગુજરાતની રંજીતને આદર્શની મહત્વાકાંક્ષા પ્રમટાવી ને કોલેજ જીવન દરમ્યાન તેને વહેણ મળ્યુ.

એમણે ભારત સમરતની તથા ધ્વજ-દેશની સફરો ઉપરાંત ઇંગ્લેંડ અને યુરોપનો પ્રવાસ કરીને ૧૯૫૦માં સ્વિટ્ઝરલંડ, ફ્રાંસ, અને ઇંગ્લેંડની

નાટ્યપ્રવૃત્તિ તથા રેડિયો બ્રોડકાસ્ટિંગ નો અભ્યાસ કર્યો છે તેમજ જાતે લંડનના બી બી સી તથા ટેલીવીઝન કાર્યક્રમો પણ આપ્યા છે. સ્વિટ્ઝરલંડ મા ઝુરિચ ખાતેના સાહિત્ય મંડળના ઉપક્રમે જાણીતા નોબેલ પુરકાર વિનેતા રોમસ માનના અધ્યક્ષપણા હેઠળ તેમનું જનુમાન કરવામાં આવ્યુ હતું આજ સુધીમાં ૫૦૦ કરતા વધુ રેડિયો લખાણો એમણે કર્યા છે.

રંજીતની સુધારણા માટે ઘણું કરવાની એમની અભિલાષા છે. નાટ્યો એ પ્રજાની જીવવણીનું યુનીવર્સીટી નેટવર્ક જ મમર્થ સાધન છે એ એમની દ્રઢ માન્યતા છે, અને એ માટેના પ્રયત્નોને એ પોતાનું જીવનપ્રવેશ માને છે.

ધર્મ અને રાજનીતિ, બંનેને આઠર સાથે અગ્રી સ્થાન કરાવો

(પહેલા પાનાનું અનુસંધાન)

આદરની સાથે તેને બાળી નાખો, તિરસ્કારની સાથે નહિ જેવી રીતે આપણા પિતાજી મૃત્યુ પામે છે, તે તેમની લાશ આપણે આદરની સાથે બાળીએ છીએ; પિતાજીની લાશ છે, એથી ધરમાં રાખી શકતા નથી, તેનો તિરસ્કાર પણ નથી કરતા, કેમકે તે પિતાજીની લાશ છે. તેને આદરની સાથી બાળીએ છીએ. એવી જ રીતે જીવના ધર્મને પ્રણામ કરી કહીશ કે આપે ધણુ કામ કર્યું છે, હવે આપ અલોપ થઈ જાઓ, તેની જગ્યા આપ કોને આપશો? તેની જગ્યા એ આપ આધ્યાત્મિક તત્વને રથાન આપને વિશ્વ ને મુસ્કેલી આપી રહ્યું છે એવી ખીજ વસ્તુ છે રાજ્ય વ્યવસ્થા એક જમાનામાં પાર્ટી-પોલીટીકસની જરૂર હતી. એ મનુષ્યોને એક યવા

માં મદદ કરતી હતી. પરંતુ હવે તેજ તોડી રહી છે વિજ્ઞાન આવ્યું છે, એથી રાજ્ય વ્યવસ્થા મુસ્કેલી આપી રહ્યું છે આજ વિજ્ઞાનના જમાનામાં ભારત તમાઈ નથી, આખા વિશ્વનું બની ગયું છે હવે ગુજરાતમાં પેટ્રોલ નીકળ્યું, તે ગુજરાત તેને 'અમારું' પેટ્રોલ કહેશે, તે ગુજરાત એ સદન કરી લેશે! હું કહું છું કે થોડા દિવસ પછી તે પેટ્રોલ વિશ્વનું કહેવાશે પરંતુ એમાં જીવની રાજ્ય વ્યવસ્થા વિશેષ નાખશે રાજ્ય વ્યવસ્થા રાખવા વાળા કહેશે એ રહેવું જોઈએ. હું કહું છું કે આ રાજ્ય વ્યવસ્થાવાળી વાત ૧૦ વર્ષ જીવની થઈ ગઈ છે, આ જીવની વાતને નહિ તરછોડશો, તે માર આડુ પડશે, અને હાર આડુ પડશે રાજ્ય વ્યવસ્થા અને ધર્મની જુનીયાને હટાવવી પડશે. વિજ્ઞાન અને આધ્યાત્મિક જાવનાને મજબુત બનાવવી પડશે.

એ વાત સાચી છે કે આપણે ખેતી ની પેદાશ વધારવી છે, પરંતુ સાથ-સાથ નીતિ અને આધ્યાત્મિક ઉન્નતિ પણ કરવી છે. એજ સાચી ઉન્નતિ છે આપણે તવંચર હોઈએ મા જરીજ, આપણે એક-બીજા તરફ શુ પ્રેમ રાખીએ છીએ? શુ આપણે વહેંચી ને ખાઈએ છીએ? ઉપનિવદમાં કહ્યું છે, 'તેન ત્વકનેન ભુજ્જથ યા |' - ત્યામ કરીને ભોમ કરો (અનુવાદ)

સાઈકલ શોપ વેચવાની છે

અમારી જીવી જામેલી અને જાણીતી જનરલ ડીલરનું સાઈકલ-સ ધરાવતી આપણા ગ્રૂપ એરીયામાં આવેલી સાઈકલ શોપ માલેકનીના દુરસ્ત તખીયતના કારણે લોહ-રોડ અને બેરલ સાથે ફક્ત ત્રણ હબ્બર (3000-000) પાઉંડમાં રોકડથી વેચવાની છે.

માટે લખો અથવા મળો
Maarmans (Pty) Ltd
 P.O. Box 26, Phone 128
 Brits (Transvaal).

ચાલુક્ય કાળના અવશેષો

વડોદરા: અગ્રેની મહારાજા સયાજીરાવ યુનીવર્સીટીના પુરાતત્વ ખાતાએ હુડાવ ગામે મશોધન કરતાં ગામના તળાવને કિનારે ચાલુક્ય રોલીટું કૃત્તેશ્વર મહાદેવનું મંદિર મળી આવ્યું છે અને તે ડોહાઇના કિલા નેટવર્ક જ જીવનું હોવાનું જણાયું છે.

ખાતાએ વધુ સંશોધન કરતાં કેટલેક સ્થળે જીવના મકાનોના પાયા જોવા મળ્યા હતા. જે સ્થળે ઓહકામ મટું હતું ત્યાંથી જીવના સમયનાં માટીનાં વાસણો, ઇંટો વિગેરે પણ મળી આવ્યુ છે આ ઇંટો પરથી તે ક્ષત્રિય યુગમાં અને ત્યાર પછીના સમયમાં વપરાતી હોવાનું જણાય છે.

જે સ્થળે પુરાતત્વ વિભાગે ઓહકામ કરેલું તે જગ્યાએ વધુ તપાસ કરતા ચાલુક્ય સમય પહેલાંની નાની મામવસાહત મળી આવવાનો સંભવ છે.

આ જગ્યાએથી જ તે સમયના વિષ્ણુની સુદર પ્રતિમા, પોદિયો તથા સ્થાપત્યો પણ મળી આવ્યા છે.

પરચુરણ

—આને સવારના અગ્રેના સોરાષ્ટ્ર કેમીકલ્સ કારખાનામાં કારખાનાની એક કમાન વટ્ટી પડતા પડતા લાઇમ કલીનીંગ પ્લાન્ટમાં મંબીર અકસ્માત થયો હતો તે પરિણામે એક કેમીકલ ધજનેર સહિત છ સપ્સોનાં મરણ થયા હતા અને આઠને અબીર ધજ પહોંચી હતી.

—જીનાથદ જલ્લામાના ૧૨ મામોના અનેલા હરિજન વિરતારને વિક્રમવવા માટે ગુજરાત સરકારે એક સમિતિ નીમી છે

—કલકત્તા કોર્પોરેશનની વિભાગીય કમીશનર શ્રી કે. સી બસાકના પ્રમુખ પર મળેલી ખાસ સભાએ કેમિસ્ટી ઉમેદવાર શ્રી કેશવચંદ્ર જાસુની કલકત્તા ના ગેપર તરીકે વરણી કરી છે.

ન્યુ ઇન્ડિયા એશ્યોરન્સ કુ. લીમીટેડ
 ઇન્ડિયાની મુખ્ય કંપની

અમે વહીવટ કરીએ છીએ:—
 આમ, હરીયાઇ, અવસ્થાંતર, ગોહર, માલ, ચોટી, ધર કુટુંબ, ધર માલીકી (માથે) અકસ્માત વિ

સાઉથ આફ્રિકાની અદર મુખ્ય અમલદારો

જાલભાઈ રૂસ્તમજી એન્ડ સન,
 ૧૪૦ કવીન સ્ટ્રીટ, હરખન.
 કોન : હરખન ૨૫૮૪૫, ૨૮૫૨૩, ૨૯૮૪૪.

તમને ખબર છે

કે ન્યુ ઇન્ડિયા, ઇન્ડિયાની સોથી મોટી વીમા કંપની છે.
 કે ન્યુ ઇન્ડિયા ની શાખાઓ ૪૫ દેશોમાં છે.
 કે ન્યુ ઇન્ડિયા ની ૬૫ શાખાઓ કેવળ હોંદમાં જ છે.
 કે ન્યુ ઇન્ડિયા : આમ, હરીયાઇ અને અકસ્માત ઉપર ૬૦,૦૦,૦૦૦ પાઉંડ પ્રીમીયમ લેગી કરે છે.

સહિસલામતી અને તાત્કાલિક સેવા માટે

ન્યુ ઇન્ડિયા
 સાથે વીમા ઉતરાવો.

નવા મહારાષ્ટ્રના ઘડવૈયા

★ ★

મુમુક્ષુ રાજ્યના વિભાજન પછી શ્રી યશવંતરાવ ચંદાજી મહારાષ્ટ્ર રાજ્યના ઘડવૈયા બન્યા. આવતી કાલના મહારાષ્ટ્રના નવઘડતરની મનો-કામના એ શ્રી યશવંતરાવની નેમ છે. અલ્પતન મહારાષ્ટ્રના વિદ્યાર્થીઓ શ્રી યશવંતરાવ અગ્રસ્થાને રહેવાના છે અને મહારાષ્ટ્ર રાજ્યના ભાવિનું ચિત્ત સર્જવામા પણ તેઓ અત્યંત ભાગ ભજવવાના હોય એમની વિચાર એટલી જાણી લેવી જરૂરી છે. ગુજરાતના મુખ્ય પ્રધાન અને મહારાષ્ટ્રના મુખ્ય પ્રધાન અખંડ રહેવામા માનનારા હતા પરંતુ વિભાજન પછી તેઓએ યોતયોતાના રાજ્યના નવઘડતર પાછળ પ્રયા છે અને બંને રાજ્યો ભાષભાષની જોમ વર્તશે એવી આશા બતાવી છે.

રતબંધ કરી દીધા હતા. આજ શ્રી ચંદાજી વિભાજન બાદ નવા મહારાષ્ટ્ર રાજ્યના મુખ્ય પ્રધાન તરીકે “સુવર્ણ” મા પોતાના નિવાસ-સ્થાને રહે છે.

દિલાખી પ્રયોગ

શ્રી ચંદાજી દિલાખી રાજ્યની રચના અને પ્રયોગમા માનનારા હોય, તેઓ જ્યાનકે દિલ્લી બંધને આ પ્રયોગનો અંત લાવવાની માત્રણી કરી હતી, એનો પુલસો તેઓ નીચે પ્રમાણે આપે છે.

“પ્રથમ તો હું એક વાતની સ્પષ્ટતા કરી લઉં છું કે મને આ માનતા આજે છુ કે એક ભાષી રાજ્ય હોય તો તે રાજ્યના લોકોનો વિકાસ અને પ્રગતિ વધારે સરળતાથી થઈ શકે છે. શક્ય હોય ત્યાં સુધી એક ભાષાનું એક રાજ્ય હોવું જ જોઈએ. પણ આ કાંઈ મુશ્કેલ કે પ્રાથમિક મહત્વનો સવાલ નથી મરાઠી ભાષા બોલતા તમામ લોકોનું એક સમુદાય રાજ્ય રચાય એમ અભિપ્રાય છે માનતા હોવા છતાં આ વસ્તુને હું કાંઈ રાષ્ટ્રની આગાહી કે રાષ્ટ્રની એકતા કે સમાજવાદી સમાજ રચનાના પ્રશ્ન જેટલું મહત્વ આપતો ન હતો જ્યારે મહારાષ્ટ્ર ડેવિસનું એક પ્રતિનિધિ મંડળ દિલ્લી વરિષ્ઠ આગેવાનોને મળવા ગયું હતું ત્યાર બાદ તેમણે રાજ્યો ની ચોખ્ખા ચર્ચા, મુખ્યને કેમ સંચિત્ત કે પીટલ બનાવવાનું પણ હવામા માનવું થયું, અને દિલાખીની વાતે પણ થવા લાગી. ત્યારે મેં અભિપ્રાય રજૂ કર્યો જેને કહેવા કું હું એક ભાષી રાજ્ય મા માનું છુ પરંતુ ડેવિસ પ્રત્યેની મારી નિષ્ઠા અને ચિરંતને આતર દિલાખીના નિર્ણયને હું વધારે રહીશ”

ડેવિસ પ્રત્યેની શિસ્ત
 ડેવિસ પ્રત્યેની શિસ્ત વિશે મેં આજક એટલા મારે સંભો છે કે જનતાની સેવા કરવાની મારી ને ઇચ્છા છે, સમાજવાદી સમાજ રચના આજવાની ને કંઈ શક્યતા છે, તે ડેવિસ મારફત જ નહીં આવશે એમ હું નિ સંભોય માનતો રહ્યો છુ દિલાખીના સચાલનની જવાબદારી લઈને મેં રાજ્યના કરોડો લોકોને ઉચ્ચ આજવાની એક પ્રમાણિક પ્રવાસ ડેવિસ અને ડેવિસની મારફત રાજ્ય દ્વારા શરૂ કર્યો

ડેવિસનું સ્થાન
 વિભાજન પછી ડેવિસના સ્થાન વિશેના સચાલનો જવાબ આપતા શ્રી ચંદાજી કહ્યું. “દિલાખી થયા પછી અમે ઘણી ઘણી પેટા સુટણીઓ ગુમાવી છે પણ બારામતીની સુટણી એ શું જવાબ આપે! એક વાત કહું, આપણા લોકોની સામાન્ય સમજ મજબૂત છે એ લોકો બધીજ વસ્તુને વાતોને તેમના સાચા સ્વરૂપમા જોઈ શકે છે. એટલે મહારાષ્ટ્ર ડેવિસને ફરીને પોતાનું સ્થાન પ્રાપ્ત કરવામા કશીજ યુસ્કેલી નહિ પડે તેના અને તેો વિશ્વાસ છે; આમ જતા આ વિશ્વાસનો અર્થ એવો નથી કે ડેવિસે આ દિશામા કશાજ પ્રયત્નો કરવાના નથી. ડેવિસ તન તેોડીને મહેનત કરશે”

મુમુક્ષુ શહેરનો વિકાસ
 મુમુક્ષુ શહેર વિશે બોલતા શ્રી ચંદાજી જણાવ્યું કે મુમુક્ષુની રોનક ધટવા દેવામા નહિ આવે. મુમુક્ષુ આતરરાષ્ટ્રીય સ્ત્રેને ને સ્થાન છે તે સ્થાન હજી વધારે આમજ આવે. તેનું નામ હજી વધારે જન જાહેર થાય તેવાજ બધા પ્રવાસો કરવામા આવશે એ પ્રવાસોમા મુમુક્ષુની પમ રંગી પ્રજા સાથ આપશેજ એનો અને વિશ્વાસ છે

મુનીવર્સિટી
 મુમુક્ષુ મુનીવર્સિટીના ચિજીજી ના માધ્યમ આપતમા બોલતા તેઓએ કહ્યું, “આ પ્રમ સંપૂર્ણ રીતે મુમુક્ષુ ના સૂત્રધારીની શતા હોઈને છે અને હું આમાં મધુ મારવાનું જરા પણ જવાબદારી સમજતો નથી. પણ એક વાત અમન રીતે કહું કે માન પોતાના અકબને સતોપવા મારે કાંઈ ખાસ ફેરફાર કરવામા આવે તે અને પકંદ નથી.”

શિવાજી નગર
 તમે મુમુક્ષુ શહેરનું નામ બદલાવીને

શિવાજી નગર રાખવાનું કંઈ વિચારું” તે આ પ્રશ્નોને જવાબ આપતાં શ્રી ચંદાજી બોલ્યા. “આવી કંઈક આશા મેં પણ સંભળી છે, પણ તે વાસ્તવિક છે. મુમુક્ષુનું નામ બદલાવવાનો વિચાર નથી, એટલું જ નહિ, સદીઓથી ચાલુ આવતું આતરરાષ્ટ્રીય ખ્યાતિ પામેલું આ નામ જળવળી રાખવા મારેનાજ બધા પ્રવાસો થશે”

આયોજીય

આયોજીય અને ખાદીની આપતમા તેમણે જણાવ્યું કે આયોજીયના વિકાસ મારે જે શરફાર સમક્ષ કાંઈ ચોક્કસ દરખાસ્તો રજૂ કરવામા આવશે અને અમલમા તે મુકી શકાય તેવી હશે તો સરકાર એ આપતમા જરૂર સહાયુ-ભૂતિ પુર્વક વિચાર કરશે.

આ છે નવા મહારાષ્ટ્રના ઘડવૈયાના વિચારો. એ વિચાર એટલી તેઓ અમલમાં મુકતા જાય અને ખરા ઘડવૈયાની ખ્યાતિ પામે એજ પ્રભુ પ્રાર્થના
 “શ્રી યશવંતરાવ ચંદાજી ઝીન્દગી-ખાદ”

મહાસમિતિએ પસાર કરેલા છ ઠરાવો

મુ. ના. ડેવિસની મહાસમિતિએ આને સાંજની મધ બારણાની બેઠકમાં ૭ દરખાસ્તો સંબંધિત રવીકારી હતી, જેમ ડેવિસના મહામંત્રી શ્રી રાજ-ગોપાલને જાહેર કર્યું હતું.
 રવીકારણેલી દરખાસ્તો નીચે પ્રમાણે છે:

- (૧) પાર્લીમેન્ટના ડેવિસ પક્ષના નેતાને મહાસમિતિના પ્રમુખ બનાવવા નહીં અને આ સિદ્ધાંત રાજ્યોમાં પણ અપનાવવો
- (૨) ડેવિસનું ૪ આનાનું સભ્યપદ આણ રાખવું.
- (૩) દરેક ડેવિસ સમિતિની બે વરસની મુદત સંબંધિતો કાલને નિયમ નેમ છે તેમ આણ રાખવો
- (૪) પ્રધાનોના આજ્ઞાની વધુમા વધુ મુદત અંગે કાંઈ સુસ્ત નિયમની જરૂર નથી.
- (૫) કા-જોડ કરેલા સભ્યોને કાંઈ પણ સુટણીમાં કે સુટણી બંધ કે મતદાન કરવાનો અધિકાર નહિ મળે, એ સિવાયના સભ્યપદના તેમને તમામ અધિકાર મળશે. અને
- (૬) મહાસમિતિમા ડેવિસ પાર્લી-મેન્ટરી પક્ષના ચોક્કસ સભ્યોને નિયુક્ત કરીને એ પક્ષને પ્રતિનિધિત્વ આપવા મારે કારોબારી સમિતિએ પ્રમથ કરવો અને તે જ પ્રમાણે રાજ્ય ધારાસભા ડેવિસ પક્ષના સભ્યોને પ્રદેશ ડેવિસ સમિતિઓમાં સંપૂર્ણ સભ્યપદ મળે એવો પ્રમથ કરવો.

ચો. બો. પૃષ્ઠ ૨૦ —— રેકોર્ડીંગ નં: ૩૩,૫૬૨૦
 રેકોર્ડીંગ એડરેસ: “ભમતકે”
મગત પ્રધર્સ (મો) લી.
 ૧૪ કાર્ડ સ્ટ્રીટ,
 એ હા નો સ બ ખ ન્.
 દોલસેલ અને રીટરફલ મર્નાન્ડ અને ઇન્પોટર્સ
 ખાસ કરીને હમારે ત્યાં ઇન્ડિયન અને ઇંગ્લીશ મારારી માથામાં નાંખવાના જાત જાતના રેકોર્ડ તેલો સ્ટેનસેસ સ્ટીલ, પીત્તળના અને એલ્યુમીનયમના વાસણો-કાચ અને પ્લાસ્ટીકની બંધારીઓ-કેરમિકા અને સ્ટાઇલકર તથા બીજા અનેક રેકોર્ડીંગ અને ઇન્પોટર્સ બાવધી મળશે.

સર પુરષોત્તમદાસ ઠાકોરદાસની

જીવન ઝરમર

(મયાના આમણા અંકથી ચાલુ)

(લેખાંક ૧૨૩૦)

૧૯૨૬માં ભ્યારે હુડીયામણનો દર એટલો બધો વધ્યો કે સોનાની નકલી કરેલી જોહામા જોહી કાંમતની નજીક આવી પહોંચ્યો. અને એ ધોરણને ટકાવવાને સરકારને ચલણ સંક્રમિત કરવાની દરજ્જા પડી ત્યારે સર પુરષોત્તમદાસે વેપારસરોપને લખ્યું, "હાલમાં ચલણી નોટો વધી પડી છે એવું નથી પરંતુ આપાત અને નિકાસ બંને વેપારો લગભગ સ્થગિત થઈ ગયા છે. તેથી નાણાનો જરાવો દેખાય છે તે ઉપરાંત ખીળાં પણ કેટલાક વિપરિત ચિહ્નો જાહેરમાં માલમ પડતા દર્શાવે છે. સર યુરુપ કેસને ઠેલો લેખ એમ ખતાવે છે કે સોનાના ભાવ પડવાનો સંભવ છે. એવા સમયે આપ નામ દાર હાલની ચલણ સંબંધે સમમ નીતિનો ફરી વિચાર કરવાનું ચોખ્ખું ધારતા નથી? તમે ચોંટે કાંઈ પગલાં લેવા ન માનતા હો તો હું એમ સૂચના કરી છું કે ધારાસભાની એક બેઠક આ પ્રશ્ન ચર્ચાવાને બેલાવવી જોઈએ. હમણાં જ એક હુડીયામણના દલાલની અગ્રેજ પેટીએ પોતાના પરિપત્રમાં લખ્યું છે કે હુડીયામણનો દર ૧ શીલિંગ પુરુ પેન્સ ટકાવવાનો પ્રયત્ન થાય છે તે સરકારની જગતને લીધે છે, અને વારતવિક્રમને અનુજા નથી. આ માસની આખરે ધારાસભાની ચુંટણી પુરી થશે અને આ પ્રશ્નની ચર્ચા કરવાને ધારાસભાને તક આપવી જ જોઈએ, અને સરકારે જગતથી એક શીલિંગ છ પેન્સના ધોરણને વળગી રહેવું ન જોઈએ. આ જવાબ દારી ધારાસભાની સંમતિ વચર જે સરકારના આપ કુખ્ય છે તે સરકાર

ઠાણે જ ચોખ્ખું નથી." આ પત્રના જવાબમાં લોર્ડ ઇરવીન લખે છે, "મેં તમારા પત્રોને ખ્યાલ પુર્વક અભ્યાસ કર્યો છે અને તમે લખો છો તે કેટલોક અસર જવાબી હોય તો પણ હું એમ નથી માનતો કે પરિસ્થિતિમાં એવો ફેરફાર થયો છે કે જેથી ચલણને માટેના રાષ્ટ્ર કમિશને કરેલી બલામજોની ફેર વિચારણા કરવી પડે અને તેને માટે નકકી કરેલી તારીખ કરતાં વધારે વહેલી ધારાસભાની બેઠક બેલાવવી પડે" આ બાબતમાં લખાણ પત્ર વ્યવહાર ચાલ્યો અને તેમાંના એક પત્રમાં લોર્ડ ઇરવીન નીચે પ્રમાણે લખે છે

"તમે જે સ્પષ્ટતાથી તમારું દ્રષ્ટિ-બિંદુ સમજાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો તેને માટે હું આભારી છું કારણ કે જે પ્રશ્ન ઉપર તીવ્ર મતભેદ હોય તેમાં પ્રશ્નમાં બંને બાજુના દ્રષ્ટિબિંદુનો નિષ્પક્ષપાત રીતે અભ્યાસ કરવો એ મને પસંદ છે, છતાં હું માનું છું કે તમે જે આપતિ માટે હુડીયામણના દરને જવાબદાર મણો છો તે વ્યાજબી નથી ખીલારમાં જે અહત વતીક છે તેનું કારણ એ છે કે જોહી વરસાદ ચલાવી રૂનો પાક જોહી ઉતર્યો અને ફનીયાબરમાં રૂનો ભાવ વધારે પ્રમાણ મા વધ્યા, એને માટે હુડીયામણના દરને જ જવાબદાર મણી શકાય"

૧૯૨૪ની જુનની ૪ થી તારીખે સર પુરષોત્તમદાસે લખ્યું કે "મારું પોતાનું દ્રષ્ટિબિંદુ તમારી સમક્ષ બરાબર રજૂ કરી શકવાનો મને સંતોષ છે હાલના એકતો માટે આપને સહાનુક્રમિત છે તે હું સ્વીકારું છું પરંતુ આપણા અભિપ્રાયો એટલા જુદા પડે છે કે આપણે એક મત થઈ શકતા નથી. આપણે એટલી પ્રાર્થના કરવી રહી કે હાલની આર્થિક અને ખેતી વિષયક સ્થિતિ નજીકના ભવિષ્યમાં મુધરે"

હાલ સરકારે દક્ષિણ આફ્રિકાની સરકાર સાથે કેપટાઉનમાં વાટાપાટ કરવા મંજૂરી હતી અને ત્યાં સર પુરષોત્તમદાસને જવા કહ્યું. તેમને એમ પણ કહેવામાં આવ્યું કે "આ રૂપિયા ના રેસિરોનો પ્રશ્ન તમે આવો ત્યાં સુધી મુલતવી રાખીશું." પરંતુ સર પુરષોત્તમદાસે દક્ષિણ આફ્રિકા જવા સંમત થયા નહોં પોતાના ખીળ કામે ઉપરાંત તેમણે જણાવ્યું કે, "આ અમલના પ્રશ્નને મુલતવી રાખવામાં કારણશુલ્ક થવા હું માનતો નથી." તેમને મન આ પ્રાણપ્રશ્ન હતો, ચોંટે જ ઉપાડેલો હતો હવે તેમને તેને કેમ ઠાડી શકે? (અધુરું)

દર માથાવાળો
રાવણની માપુણને કરેલી બા-ખ્યા મનુજેન માંધીએ એકલ બને રેમાં આમ આવી છે: દર માથા વાળો રાવણુ જેવકર માણુક લાગે છે, પણ તેનો અર્થ એવો છે કે, જે માણુકને સારાનરસાનું ભાન નથી, જે માણુક એક વચન પર રહેતો નથી, ધડીએ ધડીએ બદલાઈ જાય છે અને આવેથી આમતેમ શાંઈ મારે છે, તે અનેક માથા-વાળા રાક્ષસ જેવો છે. મતલબ કે, જે એક વાત પર રહેતો નથી તે એક માથાવાળો નથી. આ મારી દ્રષ્ટિએ રામાયણમાં આવેલા દર માથાવાળા રાક્ષસનો અર્થ છે.
—૨. ૫. મહેતા.

ગુજરાત પહેલ કરે

(વિનોબાજી)

શિક્ષણમાં અગ્રેજીનું સ્થાન એ અંગે વિચાર વિનિમય કરવા ગુજરાત ના કાર્યકર્તા મળી રજા છે તે પ્રસંગે હું મારા વિચાર દર્શાવું તો સાઈ જેમ વજુભાઈએ જણાવ્યું, તદ્વત્સાર જે શબ્દ લખાવું છું.

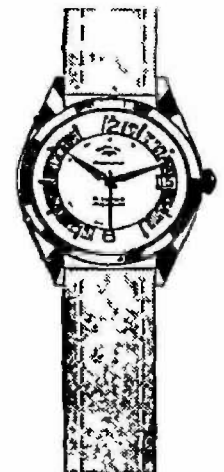
પહેલા સાત કે આઠ વર્ષનો જે અનિવાર્ય શિક્ષણક્રમ સમસ્ત જનતા માટે માનવામાં આવે તેમાં અંગ્રેજીને સ્થાન આપવું એ મારા અભિપ્રાય મુજબ શિક્ષણની દ્રષ્ટિએ તથા જન-માનસના વિકાસની દ્રષ્ટિએ મોટી બુલ થશે તેથી અંગ્રેજી ભાષા જાનને વિશેષ લાભ નહોં થાય, ઉલટાની માતૃ-ભાષા તથા ખીળ વિષયોના અધ્યયનને હાનિ પહોંચશે. જેને માતૃભાષાનું ઉત્તમ જ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું છે તે પારકી ભાષા શોડા સમયમાં સારી રીતે શીખી શકે છે. અનેક પ્રયોગો કરીને મેં આ જોઈ લીધું છે. તેથી અનિવાર્ય શિક્ષણ પછીના વર્ષોમાં જે એન્ટ્રિક રીતે અંગ્રેજી લેવા માગે છે તેને સમય આપાય તો અંગ્રેજીનું જ્ઞાન પણ સહેલાઈથી મળી શકે છે.

એક વાત વિચારવાની રહે છે તે એ કે ખીળ પ્રાંતોમાં જે રીતે વિચારામ તેનાથી બિન શોધ એક પ્રાંત વિચારે

તે ચોખ્ખું થશે કે? મારો જવાબ છે કે આવી બાબતમાં સૌ સૌની સાથે જન્ય એમ અપેક્ષા રાખીને સાચી વાતને આમણ કહેવામાં મૂળ ઉદ્દેશને તિલાંજલિ આપવા જેવું થશે. તેથી માધીજના નેતૃત્વ હેઠળ ભારતને અહિંસાને માગેં લઈ જવામાં જેણે આગેવાની લીધેલી તેવો ગુજરાત પ્રાંત જો આ બાબતમાં પહેલ કરી શકે તો આખોવે દેશ આજ નહોં તો હાલે તેને અનુ-સરશે એ વિશે મને કાંઈ શક નથી. મને આશા છે કે ગુજરાત આ પ્રસંગે અમલવ્યુત્ક્રિયા વિચારશે અને દેશને ચોખ્ખું માર્ગ ખતાવશે [ભારતીય ભાષા પરિષદ પરનો સંદર્શ] નેહરુજી છે

ગુજરાતી શિક્ષક
શ્રી ઠાકોર શ્રી રામકૃષ્ણ સેન્ટર દ્વારા સચાલિત ગુજરાતી શાળા માટે શિક્ષકની જરૂર છે ગુજરાતી શાળાનો સમય બપોર બાદ ૨ થી ૬નો રહેશે ઉમેદવારને સવારે પાઠ ટાઇમ અન્ય કામ કરવાની છુટ રહેશે ઉમેદવારે લાયકાત, અનુભવ અને શિક્ષણ વગેરેની વિગત સાથે નીચેના સરનામે જરૂર કરવી.
શ્રી કલ્યાણજીભાઈ મકનજી
મંત્રી: શ્રી રામકૃષ્ણ સેન્ટર,
પો. જોહાસ ૨૨૪, શ્રીટ.સ.

શુભ પ્રસંગો માટે ભેટ!
શ્રીઓ અને પુરુષો માટે
ઘડીયાળ!
૧૭, ૨૧ અને ૨૫ જ્યુલનાં
એટોમેટીક કેલેન્ડર.
* રોમર
* રોમરી
* લેડો
* રૂસર
વિગેરે દરેક જાતનાં ઘડિયાળ.
ઉપરાંત પુરુષોના શર્ટ સુટ, પાયજામા વિ.
તેમજ બાળકોનાં કપડાં.
હોલસેલ ભાવે મળશે
બોક્સ ૫૬૮૮, ફોન: ૮૩૫-૨૬૦૨.
વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.
૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, જોહાનીસબર્ગ.

સામાજિક ખબરો

રામકૃષ્ણ ચિહ્નરત્ન

કેશવ બેથાલ

ઉપરોક્ત મંડળે તા ૧૪મીના રોજના વાર્ષિક ઉત્સવ ઉજવ્યો હતો. ખરબા, ભાવનો તથા શેખ આસનો બાળકો તરફથી કરવામાં આવ્યાં હતાં. તેમજ જોતખ છુદ્ધ વિષે નાની નાટીકા બાળકોએ બજવી હતી.

આ કાર્યક્રમમાં બધા વર્ણના બાઈ બેના-સ્થાનીક તેમજ નોંખના આ-વ્યા હતાં. ઉપરોક્ત સંસ્થા તરફથી દર ર્વી-વારે પ્રાર્થના રાખવામાં આવે છે અને બાળકોને ધાર્મિક જોશ પણ આપવામાં આવે છે. આ ઉપરાંત આ સંસ્થા આધી જમતી દિવાળી, નવુ વર્ષ વિગેરે ઉત્સવો પણ ઉજવે છે. શ્રી જમનાદાસ બીખાબાઈ કે જેમણે શેખ આસનોના અભ્યાસી છે એમને સભા સમક્ષ તે આસનો બતાવ્યા હતા અને બાળકોને પણ તેઓએ શીખવ્યા હતા તેઓએ શેતાઓને જણાવ્યું હતું કે જેઓ શેખ આસનો સિખવા છવ્ગતા હોય તેમને તેઓ યનીવારે પાચથી સાત તેઓ શીખવશે.

ઉત્સવ પ્રસંગે થી નારણભાઈ બીખ-બાઈ તરફથી મીઠાઈ બધાને આપવા માં આવી હતી અને તેમનાજ મકાન માં દર ર્વીવારે પ્રાર્થના કરવામાં આવે છે.

શ્રી જુહા છવાનું અવસાન

વેરધમના જુના અને જણીતા વત્ની શ્રી જુહા છવાનું ધણી વૃદ્ધ વયે તા. ૧૧ જુનના તેમના નિવાસ સ્થાને ધણી લોખી મારગી બાદ અવસાન થયું હતું. સ્વમંરમ ધણી માખાણ અને સમાજ મા પ્રતિષ્ઠીત સ્થાન ધરાવતા હતા. મહાત્મા માધીજીના આ દેશના વસવાટ વખતે તેઓએ તે વખતના સેવાના કાર્યોમાં રસ પૂર્વકે રોતાને કામો આપ્યો હતો. અને હમેશાં જોની વાતો પણ ખાવપુર્વક કરતા.

સ્વમંરમ રોતાની પાછળ મોટા પરીવાર મુકતા મયા છે. તજુ પેટોને રોતાની નબર સમક્ષ પામરતી બેઠ

જુખ અને કાંતાથી આ જુનીવાની વિદાય લીધી છે. તેમનો અંતિમ સંસ્કાર વેરધમમાં નહી તટે પણ મીરો અને રોહીજોની કાવરમાં બીને દિવસે સવારના કરવામાં આવ્યો હતો તેમના અવસાનથી જીક વયો વૃદ્ધની સમાજને ખોટ મઈ છે. અગ્રે તેમના આત્માને શિર શાંતી છવ્ગીએ છીએ અને કુટુંબીજોને અમારી દીવજોલ

આજાર નોંધ

હમારા સુપુત સુર્પકાંત જમતજ જેઓ કેપટાઉન કરવા મયા હતા અને કાઈમ-સ્ટાઉન નજીક તેમને મોટર જેકીડન્ટ થયુ તે વેળાએ અને પછી ડોક્ટરો, નર્સો, અને સર્વે બાઈ મહેનોએ સમા રોહીજોએ જે મદદ આશ્વાસન અને અમુક સેવા આપી છે તે બદલ હમો બંધુજો સર્વેનો ખુબ આજાર માનીએ છીએ અને હવે બાઈ સુર્પકાંત પી ઇ.મા હમારે ઘરે સારી રીતે સ્વાસ્થપની પ્રવતી કરી રલા છે.

જુહોપીંમ, ઇનકમ ટેક્સ રીટન્સ, લાઇસેન્સીંગ, રેવન્યુ કલેક્ટરન્સ અને ઇનસ્પેક્ટરન્સ માટે મળો :

આર. વીકુલ

૧૨ બાઈલી આર્કેડ, ૩૮ માર્કેટ સ્ટ્રીટ, ફોરનર ડાયમેનલ અને મોર્ડેટ રેજીટ, બેહાનીસબગ, ફોન ૩૩-૧૧૫૪.

રાતા મુકા મરયા

મીકસ ષેઠ નંબર એકના રાતા મુકા મરયા નેટ ૩૦ રતલી મુકાની થી. ૪૫-૦ રોકડેથી અને જ્યા બધ-કોન્ટેનીના બાવ માટે તથા માર્કન બેંગો અને પોલિટો માટે ધખો.

Marmans (Pty.) Ltd P. O. Box 26, Phone 128 (Brits, Transvaal.)

નવા પુસ્તકોની માઈ સંસ્કારિતાને ઇંચડે શી. ૩-૦ કોઇ ગોરા કોઈ કાબા શી. ૭-૦ આ જોશીસેથી મળશે 'Indian Opinion', P. Bag, Durban.

બંબ પ્રસંગે માટે અમને મળો. મુસ્લી જમજુના અને સ્પેન્સલીસ્ટ છીએ. શ્રી કેપીટનની અંબત કેમરેખ નીચે જુનીવનના અને રોહીજોના કામ પણ આમમાં તમારે મુકામે આવી રસોઈ ભવનોએ અમે અન્કાઈ વર્ધીએ. કેપીટન્સ બાલકની હોટેલ (શ્રી કોર્નર મીઠાઈ હાઉસ) એ અને વિક્ટોરીયા સ્ટ્રીટના ખુબાપર - હરબન ફોન નંબર ૨૩૪૧૪ ટેલીગ્રામ : KAPITAN.

આહુ, લસણુ બબર ભાવ, નારીએજા નં. ૧ શી. ૧-૦, બેંગ (નંગ ૧૦૦) શી. ૬૦-૦. કુકાન દાર માટે બાંધવાના ન્યુકેપર બબર ભાવ, બટાટા, હંમરી (કાલા), મુકા કાલ તરયા, મુકા, મુકા ઝીમા (બલા), સોનેરી રંગનો ગોળ, દરેક ભતનો મરી મસાલો વિગેરે હમેશા રોહીજા રાખીએ છે. મુપરી અને મેનલી પાન બબર ભાવ, પોરટલ બાઈ સુરજ, રતાજી, આલા હબર અને લીલી હબરની મોસમ માહ છે. રોહીજા, ન્યાસાબેન્ડ અને જલજ્જન કોગોના ખોરડરો ઉપર મુકા ખાન આપી કોઈ પણ વસ્તુ પરીખીટ માની રોહીજા All prices subject to Market fluctuations A. KADER & Co., (PTY) LTD. WHOLESALE FRUIT MERCHANTS P O. Box 251. DURBAN.

ધીરુબાઈ પી. નાયક જુહોપર, મુસાદરી, વીમાનાં અને જનજલ જોલન ઠીફુસ્તાન અવર જુનીવાના કોઈ પણ જાવની હવાઈ દરિવાઈ અવર જમીન માટે મુસાદરી કરવા યેર કામ અમારી માધ્યમે મુરંજ કરો છવ્ગી, આમ, મોરી, હુલ્લદ, અહરખાત, ખોરખાસ, વિગેરેના વીખ. અમે હરરાની આપીએ છીએ ઈન્કમટેક્સ, પેરસનલ ટેક્સ, કિસાનના શાપમાં લખાવવા રેવન્યુ કલેક્ટરન્સ સર્વિસીકેટ કે વેપારના લાયસેન્સો પાકુપાઈ તેમજ ઇમ્પોરેક્શનને લખવી બાખતોમાં કઈ પણ શ્રી લીખા વિના અમે મક્ત લલાહ આપીએ છીએ. નેચનલ મ્યુન્યુઅલ લાઈફ એસોસીએશન કોઈ જોસુલીયા અને શાંકલાલ ઈન્સ્યુરન્સ ઈંખની લીખાટરના પ્રતિબંધ Office: 9 Barkly Arcade, 38 Market Street, Phone: 339033, Johannesburg. Residence: 52 Patidar Mansion, 13 Kort Street, Phone: 330816, Johannesburg.

ફરનીચર! ફરનીચર!! ફરનીચર!!! બેડમુક મુદ, કાપનીબમુક મુદ, વેઈશીલ, હેઈશીલ મુક, સાઈક મોડ' એડ્રીસ ટેક, મુક વેક, ટેલક, તબ કીશીલ આને ખરીદી શકશે. અને પછાવી કામ હેવા મુકીએ નહી. -જોકસ, ટેલક અને કીશીલ હેઈકર- ને હમારી ઈખરેખ નીચે વર્ધવાર માવ છે. તેમો રોહી હમેશાં વર્ધવાર રહે છે માત રોહી હાવેના પ્રાઈસ ઘોર મ માટે અને વેધાર માત્ર વધારો. L. MISTRY 51 BREA STREET, BURGERSDORP. PHONE 33-4691. BOX 2526.

માસ્ટર પ્રધર્સ (પી.) લીમીટેડ નવ ભતના નાયબન, રેકમી તેમજ મુતરાઈ કાપર, સીએ બાળકો અને પ્રુશો માટે જીતમ ભતના ઉબન જર્હી, પ્રુશીવર, મરવીવન્સ અને જખ્યાએ મપ-મુગીક, બીન્સ, બ્લેન્ડેક્સ, રોક્સા નેપીન્સ વિગેરે. કીકે ભતના માહ માટે તપાક કરવા બહામખ. ૩૩ વેરક સ્ટ્રીટ, બેહાનીસબગ. ફોન : ૮૩૫-૬૨૬ બોક્સ ૧૫૪૬.